

CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ Nr. 828/2012
Sedintă publică de la 03 Februarie 2012
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Judecător
Judecător
Grefier.

S-a luat în examinare recursul declarat de
împotriva sentinței civile nr. pronunțată în dosarul nr.
al Tribunalului Bistrița-Năsăud, în contradictoriu cu intimat
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD-BIROUL
DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR, având ca obiect contestație act
administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în sedință publică se constată lipsa părților
litigante de la dezbatere.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează faptul că la
data de 27 decembrie 2012 s-a înregistrat la dosarul cauzei întâmpinare, iar
la data prezentului termen de judecată s-au înregistrat precizări formulate de
recurent, transmise prin fax.

Se constată că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, în conformitate
cu prevederile art. 242 alin 2 C.pr.civ.

Curtea, efectuând verificările impuse de dispozițiile art. 159¹ alin 4
C.pr.civ., stabilește că este competență general, material și teritorial în
judecarea prezentului recurs, în temeiul dispozițiilor art. 3 pct. 3 C.pr.civ.

După deliberare, apreciind cauza în stare de judecată, în temeiul
dispozițiilor art. 150 C.pr.civ., Curtea declară închise dezbatările și rămâne în
pronunțare în limita probatoriuului administrativ.

INSTANȚA

Prin sentința civilă nr. din , pronunțată în dosarul
nr. al Tribunalului Bistrița-Năsăud s-a respins ca fiind
neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de
reclamantul în
contradictoriu cu intimata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
Bistrița-Năsăud, având obiect anularea deciziei nr. din emisă
de intimată în dosar nr.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că prin raportul de inspecție
~~această informație~~ de Biroul specializat prin cadrul DGFP BN din 19.02.2010,
organul fiscal a constatat, urmare analizei documentele justificative puse la

dispoziție de către reclamant, că suma de lei reprezentând cheltuieli privind taxe de timbru achitare în dosar nr. al Tribunalului Bistrița-Năsăud și cheltuieli reprezentând onorariu avocațial, nu îndeplinesc condițiile de deductibilitate prezente la art.48 lit.a din L.nr.571/2003, și prin urmare, a constatat existența unei diferențe de venit net în favoarea reclamantului de lei, calculându-se un impozit pe venit suplimentar de lei și accesoriu în sumă de lei.

In temeiul acestor constatări au fost emisă decizia de impunere nr. din) cu privire la sumele mai sus arătate, reprezentând impozit pe venit din activități independente și accesoriu.

Impotriva deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală reclamantul a formulat contestație soluționată de către Biroul de solutionare a contestațiilor din cadrul DGFP BN prin decizia nr. din în sensul respingerii contestației formulate de către reclamant.

In temeiul materialului probator administrat s-a reținut că reclamantul a evidențiat în contabilitatea proprie pentru anul 2008 cheltuieli deductibile la calculului venitului impozabil, constând în taxe judiciare de timbru achitare în quantum de lei și onorarii de avocat în quantum de lei, aferente acțiunii reconvenționale ce a format obiectul dosarului nr. al Tribunalului BN, soluționat prin sentința comercială nr. , rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. pronunțată de Curtea de apel Cluj în același dosar.

In această cauză, SC SA a formulat acțiune în răspundere civilă delictuală împotriva administratorului judiciar SC SPRL pentru plata unor despăgubiri de lei, acțiune ce a fost anulată de către instanță ca fiind insuficient timbrată.

In aceeași cauză, SC SRL și urmare dizolvării acesteia prin OUG nr.86/2006, prin care s-a transmis activitatea acesta din urmă a formulat acțiune reconvențională și a solicitat instanței obligarea reclamantei – părță reconvențională la lei cheltuieli de judecată reprezentând c/v zilelor indisponibilizate la instanță, sumă de lei venit nerealizat și suma de euro daune morale. Aferent acestor pretenții reclamantul reconvențional a achitat taxă judiciară de timbru de lei, în fața instanței de fond și a celei de recurs și a achitat suma de lei onorariu avocațial în recurs.

Acțiunea reconvențională formulată de către reclamant a fost respinsă ca neîntemeiată de către instanță de fond, aceeași situație fiind și în recursul declarat prin decizia nr. a Curții de apel Cluj.

Față de petitele acțiunii reconvenționale aferente cărora au fost stabilite și plătite taxele judiciare de timbru arătate, în mod cert sumele pretinse de către reclamant se înscriv la capitolul despăgubiri civile, materiale sau morale, urmând a se stabili dacă acestea sunt sau nu deductibile fiscal.

Potrivit disp.art.42 din Codul fiscal, nu sunt impozabile veniturile încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum și orice alte drepturi, cu excepția câștigurile de la societățile de asigurări, urmare unui contract de asigurare încheiat de părți, cu ocazia tragerilor de amortizare. Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natură primite de o persoană urmare unui prejudiciul material suferit, inclusiv despăgubirile reprezentând daune morale.

In Cap.II intitulat „Veniturile din activitățile independente” ce se include în Titlul III al Codului fiscal, art.48 alin.3 statuează că nu sunt considerate

venituri brute sumele primite cu titlu de despăgubiri și, prin urmare, nu sunt venituri impozabile.

Deductibilitatea cheltuielilor aferente veniturilor neimpozabile este reglementată de alin.7 al aceluiași articol care, la lit.b, statuează că nu sunt cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate pentru obținerea veniturilor neimpozabile ale căror sursă se află pe teritoriul României sau în străinătate.

Așa fiind, singura concluzie ce se desprinde din aceste dispoziții legale este că sumele achitate de către reclamant cu titlu de taxe judiciare de timbru și onorarii avocat, nu pot fi deductibile fiscal în condițiile în care au fost făcute pentru obținerea unor venituri ce nu sunt impozabile, chiar dacă actiunea în justiție pe care a formulat-o a fost respinsă și veniturile vizate nu au fost obținute.

Apreciind ca fiind legale și temeinice atât raportul de inspecție fiscală cât și decizia de impunere cu corecturilor erorilor materiale efectuate de către organul fiscal, instanța în realizarea disp.art.218 C.pr.fiscală a respins ca neîntemeiată contestația formulată de către reclamant împotriva deciziei nr. / emisă de DGFP BN - Biroul de soluționare a contestațiilor, în dosar nr.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs

solicitând admiterea recursului aşa cum a fost formulat în scris și modificarea sentinței recurate și rejudecând cauza pe fond, să se dispună anularea Deciziei / și a Deciziei / a D.G.F.P.

În esență recurrentul susține că prima instanță a realizat o greșită aplicare a prevederilor legale incidente în materia analizată atunci când a înlăturat apărările referitoare la nulitatea, respectiv nelegalitatea actului administrativ fiscal atacat.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud a solicitat respingerea ca nefondat a recursului declarat învederând faptul că motivele invocate de recurrent nu sunt întemeiate, nefiind în măsură să conducă la modificarea sau casarea sentinței civile.

Deliberând asupra cererii de recurs, Curtea reține următoarele:

În raport de prevederile art.42 lit.b din C.proc.fiscală, art.48 alin.1,3 lit.c și alin.7 lit.b din același act normativ, Curtea reține că, cheltuielile efectuate de către reclamantă reprezentând onorariu avocațial și taxele de timbru aferente acțiunii exercitată împotriva SC , în scopul obținerii unor despăgubiri ca urmare a prejudiciilor materiale și morale cauzate de aceasta, sunt cheltuieli nedeductibile fiscal fiind aferente unor venituri neimpozabile.

Deși reclamanta a susținut că, aceste cheltuieli aferente onorariului avocațial au la bază contracte de asistență juridică, iar specificul activității desfășurate implică colaborarea cu persoane specializate în domeniul juridic, în spătă, aceste cheltuieli nu pot fi calificate drept deductibile întrucât și în ipoteza în care despăgubirile aferente prejudiciului ar fi fost efectiv realizate, acestea nu intrau în categoria veniturilor impozabile, aşa cum statuează art.48 alin.7 lit.b din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a fi cheltuieli deductibile, sunt următoarele:

- cheltuiala să fie efectuată în interesul direct al activității;
- cheltuiala să fie efectivă și să fie justificată cu documente;
- cheltuiala să fie cuprinsă în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia a fost plătită.

Prima cerintă din cele anterior menționate nu este îndeplinită în spătă.

Reclamant/recurent sustine că este vorba de o cheltuială deductibilă fiscal întrucât se află în legătură cu o lucrare executată/un serviciu prestat de către un terț.

Această apărare se raportează la conținutul normelor metodologice date în aplicarea prev.art.48 din Codul fiscal care exemplifică tipuri de cheltuieli deductibile integral printre care și lucrările serviciile prestate de către un terț.

Potrivit normelor metodologice anterior citate, sunt deductibile fiscal cheltuielile cu lucrările executate și serviciile prestate de terți.

Este adevărat că cheltuielile, al căror caracter deductibil este contestat de organul fiscal, au fost generate de executarea unui contract de asistență juridică, dar nu mai puțin adevărat este faptul că această cheltuială nu a fost efectuată în interesul direct al activității.

Obiectul contractului de asistență juridică l-a constituit acordarea asistentei de specialitate pentru promovarea și susținerea unui demers judiciar în scopul obținerii unor despăgubiri pentru repararea unui prejudiciu material și moral.

Or, în accepțiunea Codului fiscal, nu intră în categoria veniturilor impozabile despăgubirile în bani sau în natură, primite de către o persoană fizică ca urmare unui prejudiciu pe care aceasta l-a suferit.

Deductibilitatea cheltuielilor aferente veniturilor neimpozabile este reglementată de alin.7 lit.b al art.48 din C.fiscal, care statuează în sensul că nu sunt cheltuieli deductibile cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile.

Pentru aceste motive Curtea apreciază că prima instanță a realizat o corectă aplicare a prevederilor legale incidente în materia analizată.

Nu vor fi validate nici acele apărări realizate de contribuabil cu privire la caracterul informal al actului administrativ fiscal întrucât în conformitate cu prev.art.48 din C.proc.fiscală, coroborat cu pct.47.1 – 47.4 din normele de aplicare ale Codului de proc.fiscală aprobat prin HG nr.1050/24, organul emitent al deciziei avea posibilitatea să îndrepte erorile materiale stăurate în decizia de impunere.

Motivele invocate de către reclamant care vizează nulitatea sau anulabilitatea deciziei de impunere și care privesc erori legate de denumire sau de sediul reclamantului, au fost analizate inclusiv prin decizia de soluționare a contestației și în conf.cu disp.art.48 din C.pr.fiscală, organul emitent a procedat la îndreptarea erorilor materiale, disponându-se corectarea deciziei de impunere și, care a fost comunicată potentului sub semnatură la 13.04.2010, astfel că aceste motive nu mai subzistau la data soluționării cauzei

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE

Respinge recursul declarat de sentinței civile nr. din 01.06.2011, pronunțată în dosarul nr. al Tribunalului Bistrița-Năsăud pe care o menține în intregime. împotriva

Decizia este irevocabilă.
Pronunțată în ședință publică din 3 februarie 2012.

PREȘEDINTE

JUDECĂTORI

GREFIER

red.S.Al H./A.C.
2 ex. - 28.02.2012

CONFORM CU
ORIGINALUL